

[Christen Christensen.]

Danske, som er udvandret til Amerika, kun er ca. $\frac{1}{10}$ eller 50 000 Mennesker, der staar i en vis kulturel Forbindelse med det gamle Land. At dette er til stor Skade saavel for Befolkningen her hjemme som for de udvandrede, er en selvsagt Ting.

Det forekommer mig derfor, at der, da vi nu atter staar overfor en stor Udvandring, er Anledning for Statsmagten til at gribe ind med regulerende Bestemmelser, og saa vidt jeg har erfaret, er det vel ogsaa Meningen fra Indenrigsministeriets Side at foretage en Revision af de gældende Bestemmelser om Tilsynet med Udvandrere.

Jeg har taget Ordet for at henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa et Forhold, som har nogen Betydning. I § 8 i den gældende Tilsynslov om Udvandrere staar der, at hvis der indgaas Kontrakter om, at den udvandrede senere forpligter sig til at udføre Arbejde, hvis han faar hel eller delvis Fribillet derover, er saadanne Kontrakter ugyldige.

Nu er det saaledes, at mange ansete og betydelige af vore Landsmænd i Kanada har dannet en Sammenslutning og har stillet sig den Opgave at skaffe udvandrede Familieforsørgere Bopæl, i det hele taget hjælpe dem til Rette med Forholdene i det nye Land, idet de nemlig gaar ud fra, at det altid er uheldigt, naar en Familie bliver adskilt, saaledes at Forsørgeren er derovre, medens hans Hustru og Børn bliver her hjemme. Men denne Sammenslutning er ikke i Stand til at yde den tilsigtede Hjælp i Form af Gaver alene og har derfor vedtaget i deres Forening at forlange, at den Hjælp, som ydes, helt eller delvis bliver tilbagebetalt, naar vedkommende kommer til Amerika.

Nu er det jo nok muligt, at § 8 i den nævnte Lov, den Gang den blev vedtaget i 1868, i høj Grad var paa sin Plads, idet det let kunde tænkes, at den, som indgik en saadan Kontrakt, kunde blive Genstand for utilbørlig Udbytning, naar han kom til det fremmede Land. Jeg ved ikke, om denne Paragraf helt kan ophæves, men hvis det ikke lader sig gøre, vilde jeg gerne henstille til den højtærede Indenrigsminister at foreslaa saadanne Ændringer i Paragraffen, at det blev muligt for denne Sammenslutning af vore Landsmænd i Kanada at udføre den hjælpende Virksomhed, som de har paatænkt og stillet sig i Spidsen for.

Under de nuværende vanskelige Erhvervsforhold har Udvandrererspørgsmaalet en meget stor Betydning, og jeg synes, man kan sige sig selv, at dette, at der kommer

til at bestaa en vis Forbindelse mellem vore udvandrede Landsmænd i Kanada og Befolkningen herhjemme, er af uvurderlig Betydning.

Hvis denne Bestemmelse i Lov af 1868 om Tilsynet med Udvandrere ikke bliver forandret, vil det blive umuligt for den omtalte Sammenslutning at udføre det paatænkte Arbejde. Jeg kunde tænke mig, at den højtærede Indenrigsminister vilde være ganske enig med mig i den store Betydning, det har, at de Folk, som allerede har dannet deres Hjem i Kanada, kommer i Forbindelse med dem, som skal derover og begynde forfra, og givet er det da, at naar Koloniseringen i Kanada bliver planmæssigt ordnet, vil det medføre en stadig større og større Vekselvirkning mellem den udvandrede Befolkning og Befolkningen herhjemme i vort eget Land. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Indenrigsminister, at dette Forhold ordnes paa en passende Maade.

Elmquist: Jeg skal af Hensyn til de enkelte trofaste aarvaagne Medlemmer, der er tilbage i Salen i Aften, og ikke mindst af Hensyn til mig selv, søge at fatte mig i stor Korthed.

Jeg vil begynde de Bemærkninger, jeg har at fremsætte, med at rette en Tak til den højtærede Handelsminister, som jo meget undskyldeligt ikke er til Stede i Øjeblikket, og til den ærede Rigsdag for den Hjælp, der i sidste Samling blev ydet de vanskeligt stillede Sejlskibe gennem Loven om Statslaan til disse Sejlskibe. Jeg siger ikke for meget, naar jeg siger, at en meget stor Del af de større Sejlskibe vilde være blevet solgt til Udlandet, hvis denne Hjælp ikke var blevet ydet, hvilket til fulde viser, hvor nødvendig denne Hjælp var.

Imidlertid har det vist sig, at de Midler, der blev stillet til Disposition fra Rigsdagens Side, ikke har været tilstrækkelige. De 450 000 Kr., som blev stillet til Disposition til Driftslaan, har vel slaaet fuldt ud til og er ikke brugt endnu, men derimod er de 500 000 Kr., som blev stillet til Disposition til Prioritetslaan, fuldstændigt brugt op, og der har desværre endnu meldt sig en Del kvalificerede Ansøgere til disse Prioritetslaan. Imidlertid er det ikke noget stort Beløb, der yderligere skal bruges. Det drejer sig højst om 150 000 à 200 000 Kr. Jeg ved, at den højtærede Handelsminister stiller sig meget forstaaende og imødekommende overfor Ønsket om, at ogsaa dette Beløb kan blive stillet til Disposition til disse vanskeligt stillede Sejlskibe, og det er mit Haab, at Rigsdagens forskel-